

ΕΛΛΑΔΑ, ΙΤΑΛΙΑ... ΣΥΜΜΑΧΙΑ (;)

Τάσσος Συμεωνίδης
(RIEAS Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies
(www.rieas.gr) Publication date: 27 June 2018

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Τις τελευταίες αυτές εβδομάδες η Ελλάδα βομβαρδίζεται από «πρωτόγνωρες επιτυχίες»: πρώτα-πρώτα η καθαρή έξοδος απ' τα μνημόνια ταχύτατα μεταβλήθηκε σε «ακάθαρτη» [προοιωνίζοντας δεινά](#) που θα καλύψουν κατ' ελάχιστο τα επόμενα πενήντα χρόνια: κατόπιν η ανερυθρίαστη [απεμπόληση](#) της Μακεδονίας έπεισε ίσως και τον τελευταίο διστάζοντα ότι η σημερινή «κυβέρνηση» απλώς υπάρχει σε πλήρες κενό πολιτικής και κοινωνικής εμπιστοσύνης και αποδοχής, αλλά δεν παύει να απεργάζεται την ικανοποίηση των αντιπάλων μας και τη διάβρωση της ελληνικής εθνικής θέσης: η τουρκική απειλή θεριεύει και η Ατλαντική συμμαχία, και πάλι, συμβουλεύει αυτοσυγκράτηση στο θύμα, δηλ. στην Ελλάδα: και η παράνομη μετανάστευση, που ήδη υπονομεύει τη χώρα κοινωνικά και πολιτικά και την σπρώχνει σε δρόμο χωρίς επιστροφή, θεριεύει και είναι ήδη **άμεσος στρατηγική απειλή ύψιστης εθνικής προτεραιότητας**.

Η Ελλάδα πλέον αντιμετωπίζει αδιέξοδο σε όλα τα μέτωπα. Ιδιαίτερα όμως στο μεταναστευτικό η κατάσταση είναι απελπιστική. Οι «κλιμαζόντες» παράνομοι μετανάστες έχουν δημιουργήσει χάος σε νησιά μας όπως η Λέσβος και η Σάμος: και η «φίλη» Τουρκία απειλεί πλέον δημοσίως ότι θα μας πνίξει με «παράτυπους».

Εν τω μεταξύ, η αρχιτέκτων της καταστροφικής μεταναστευτικής κατάστασης στην Ευρώπη κυρία Μέρκελ αντιμετωπίζει [πολιτικό αδιέξοδο](#) που απειλεί με πτώση την ασθμαίνουσα κυβέρνηση-κλίμα την οποία κατάφερε να συρράψει μετά από μήνες αβεβαιότητας – και απελπισμένα προσπαθεί τώρα πλέον να [φορτώσει](#) τις κατ' εξοχήν χώρες-θύματα των

«παράτυπων», δηλ. Ιταλία και Ελλάδα, με τα λιμνάζοντα τριτοκοσμικά πλήθη που τόσο άφρονα καλωσόρισε στη Γερμανία το 2015.

Στο βάθος, Αυστρία και το μέτωπο Πολωνίας-Ουγγαρίας-Σλοβακίας προκαλούν τους μανδαρίνους των Βρυξελλών να αποπειραθούν να επιβάλουν τις απαιτήσεις τους για «πολυπολιτισμικότητα» στις χώρες τους, με την Μέρκελ επιπλέον να παραδέχεται ότι το μεταναστευτικό μπορεί όντως να θρυμματίσει την πια κατ' όνομα και μόνο «ένωση».

Η Ιταλία, μετά τις πρόσφατες εκλογές, μεταβλήθηκε σε προφυλακή της άμυνας κατά της εισβολής των «παράτυπων». Και επειδή λόγω μεγέθους δεν έχει το πρόβλημα **ταπεινωτικής υπακοής** όπως η Ελλάδα, η Ιταλία προβάλλει πλέον ως η ηγέτης της δυναμικής αντιμετώπισης της «παράτυπης» εισβολής που πλέον θα οριοθετείτε **εκτός των «ανθρωπιστικών» απαιτήσεων** της ευρωπαϊκής «προοδευτικής» πτέρυγας και των συνοδοιπόρων της ΜΚΟ, όπως και όλων των ετεροκλήτων και αυτοκλήτων «σωτήρων» όπως ο πολυπράγμων George Soros.

Στην πρόσφατη περίπτωση του ΜΚΟ «διασωστικού» πλοίου Aquarius, η ιταλική απαγόρευση προσέγγισης σε ιταλικά λιμάνια αποτέλεσε την **πρώτη και μοναδική καταγεγραμμένη μέχρι σήμερα εθνική ενέργεια δυναμικής παρεμπόδισης της κατάλυσης της εθνικής κυριαρχίας από «ανθρωπιστικές» οργανώσεις**. Οι ΜΚΟ πλέον έχουν αναχθεί σε δυνάμεις που χαίρουν πολιτικής κάλυψης (του ΟΗΕ και των Βρυξελλών μεταξύ άλλων) για να επεμβαίνουν ευθέως σε θέματα εθνικής ασφάλειας και τάξης και να δίνουν «συμβουλές» σε εθνικές κυβερνήσεις. Όπως αναμένονταν, σύσσωμη η «ανθρωπιστική» κοινότητα και οι μανδαρίνοι καταδίκασαν την απαρέγκλιτη ιταλική άρνηση για εισπράξουν την (πρέπουσα) απάντηση του Ιταλού ΥΠΕΞ: «ανοίξαμε μέτωπο στις Βρυξέλες».

Θα μπορούσε λοιπόν η Ελλάδα να συμπήξει «μέτωπο» με την Ιταλία (αλλά και με την Αυστρία και τις πρώην ανατολικές χώρες) στον διαρκώς επεκτεινόμενο αυτόν πόλεμο κατά του «παράτυπου» κύματος, των λαθρό-συμμοριών και των χωρών που τις υποστηρίζουν;

Δυστυχώς η απάντηση είναι απογοητευτική για πολλούς λόγους, οι κύριοι των οποίων είναι οι εξής:

1) Η σημερινή κυβέρνηση είναι ιδεολογικά και πολιτικά συντεταγμένη με την ακραία πτέρυγα των «ανθρωπιστών» και με την λεγόμενη Looney Left (την ‘παλαβή αριστερά’) που κυριαρχούν στην προσπάθεια αποσταθεροποίησης των ευρωπαϊκών κοινωνιών μέσω της

εισαγόμενης αφρό-ασιατικής «ποικιλότητας» και «πολυπολιτισμικότητας» που απειλούν ευθέως την ισορροπία των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

2) Η σημερινή κυβέρνηση έχει ήδη δώσει άφθονα δείγματα συμπεριφοράς για το πώς θεωρεί ότι πρέπει να αντιμετωπισθούν οι «παράτυποι»--βλέπε Μουζάλα, Χριστοδουλοπούλου, ελληνικές και ξένες ΜΚΟ, «αλληλέγγυους», καταλήψεις, χάος στα νησιά των πρόσω κ.λπ.—που δεν αφήνουν αμφιβολία για την μεγάλη απόσταση της από το εθνικό συμφέρον που **επιβάλλει προ πάντων τον έλεγχο των συνόρων** και όχι τις στενοχώριες για τα διάφορα εικαζόμενα και μη «ατομικά δικαιώματα» των απρόσκλητων.

3) Η σημερινή κυβέρνηση είναι **όμηρος του χρέους** και προΐσταται χώρας εξαρτημένης απ' ευθείας από το Βερολίνο και τους «θεσμούς» που ήδη έχουν καταλύσει την ελληνική εθνική κυριαρχία και απειλούν, ευθέως και πλαγίως, ότι εφ' όσον η Ελλάδα δεν πειθαρχήσει στις εντολές, περιλαμβανομένης κι αυτής να μεταβάλει τον εθνικό χώρο σε ανοιχτό **μόνιμο** στρατόπεδο στοίβαξης των ανεπιθύμητων, θα υπάρξουν σοβαρότατες συνέπειες, περιλαμβανομένης κι αυτής της πλήρους άρνησης ελάφρυνσης του αβάστακτου πλέον χρέους (που όλες οι «διασώσεις» απλώς το αύξησαν).

4) Η σημερινή κυβέρνηση αντιμετωπίζει τουρκική απειλή ολοκληρωτικού πολέμου με όπλο τους «παράτυπους» και με την «συναδελφικότητα» της ΕΕ εκφραζόμενη δια μέσου αστείων και προσβλητικών προτροπών για διμερείς ρυθμίσεις με την Άγκυρα!

5) Η σημερινή κυβέρνηση, ως φτασμένη τεχνουργός του αριστεριστικού άκρατου λαϊκισμού, παίρνει αποστάσεις από τον δεξιό «λαϊκισμό» της Ιταλικής κυβέρνησης που περιλαμβάνει και «φασίστες». Έτσι, αν και η Ιταλία, εν όψει των περιστάσεων, είναι δυνάμει σύμμαχος της ασθμαίνουσας Ελλάδας, μάλλον θα παραμείνει στα αζήτητα καθώς οι χτεσινοί «αντάρτες» της Αθήνας, και σημερινοί δουλοπρεπείς υπάκουοι των «θεσμών», δεν θα τολμήσουν να ακολουθήσουν μια σκληρή ιταλική πρόταση.

6) Τέλος, η σημερινή κυβέρνηση, και τα πνευματικώς και πολιτικώς καθυστερημένα κομματικά της στοιχεία, έχουν από καταβολής αποδεχτεί την «αναγκαιότητα» των ανοιχτών συνόρων και της αποσύνθεσης της εθνικής κοινωνίας με την συνεχή καταστροφική ώσμωση ελέω «ελεύθερης διακίνησης της ανθρωπότητας».

Χρονοτριβούμε και ματαιοπονούμε λοιπόν προσπαθώντας να μεταδώσουμε **λογική και πρακτική κατεύθυνση** στην σημερινή κυβέρνηση. Το παιχνίδι, όπως το λέει και ο λαός, έχει χαθεί.

Ιταλία, Ελλάδα λοιπόν... όχι συμμαχία!